

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De concursu visitantium corpus eius defunctum. XXIX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

patientia eius de ore hominum tolleretur, ostendit etiam certis iudicijs coram humanis aspectibus, quam magnis meritis micaret in caelis; diu iacens gemma nobilis in ergastulo carnis. Nam virginea facies eius, quae virorum declinavit aspectus, ut caelesti Sponsum videret limpidius; nullum mortis praetendebat pallorem nec horrorem; sed quasi oleo vel aliquo aromatico liquore linita fuisset, tanto splendore & decenti albedine radiabat; ut non facies communis hominis mortalis, aut cadaveris defuncti videretur; sed quasi similitudo hominis glorificati aspicientibus appareret.

2. Dicebant namque, qui aderant, nunquam tam speciosam imaginem se vidisse. Vnde & licet multi ad videndam eam pluries accesserint, non tamen poterant aspectu eius satiari. Similiter & totum corpus eadem albedine, & simili splendore nitebat; tantaque gratia sanitate & decenti carnositate omnia membra eius resulgebant; quasi nunquam aliquid infirmitatis passa fuisset. Fractura etiam frontis eius olim in vita apprensens, totaliter evanuit. Pedes quoque & crura, manus & brachia, collumque corpulentum, ac totum corpus ita integrum visum est, quasi nunquam aliquid lesionis aut vulneris in eis prius contigisset; Excepto tamen, quod in vulnere dextri brachii eius, & in vno vulnere à Picardis sibi illato, parvae cicatrices ad modum filii, in signum percussione apparerant.

3. Habebat autem praedictus dominus Ioannes tres sorores germanas, quae cum alijs quibusdam honestis matronis, hoc venerabile corpus custodirent. Ex aspectu autem & praesentia illius, tanta gratia replebantur, quod toto tempore (scilicet à transitu eius, usque ad sepulturam) nec fame, nec siti, nec somnolentia grauabantur.

CAPVT XXIX.

De concursu visitantium corpus eius defunctum.

Quomperita autem morte eius, ac fama gloriae corporis eius longè lateque peruolante, tantus concursus hominum fiebat ad visitandam eam, etiam usque ad mediam noctem, per omnes dies quibus manserat insepulta; ita quod de diuersis ciuitatibus & villis, de Rotterdam, de Delfi, de Leydis, & Brielis, ac de alijs circumiacentibus oppidis & locis, tam multi ad spectaculum sacri corporis properarent: ut eorum certus numerus ultra multa millia taxari non possit, nec de facili explicari. Nam pueritrium vel quatuor annorum, quasi ad ambulandum praesinctorum, tam affectuose currebant; quod etiam homines provec-
tatis,

ætatis, ad visitationem tantarum reliquiarum incitabant. Poterat tunc virgo dicere, si vixisset: *Sinite paruulos venire ad me, in-
lium est enim regnum celorum.*

2. Ingressi ergo domum, in qua funus sanctum erat: & quia pusilli statura pueri erant, nec se ad videndum corpus in loco, ubi iacebat; erigere poterant, plurimi eorum vociferantes ac dolentes dicebant, Nonne ego videbo hanc virginem, pro qua de tam longinquo veni? Tunc astantes leuabant eos ad videndam faciem virginis; & post visionem remiserunt eos ad propria, cum eleemosyna candidi panis. Et quod amplius mirandum est, adfuit etiam matrona quædam, cum paruulo suo vnius anni & triū mensium: qui quidem infantulus complicitatis manibus, & facie ad funus conuersa, oculos suos ita reuerenter & seriosè in illud reuertit, quòd custodes & assessores sacri funeris, deuotionem infantuli videntes & admirantes, ad lachrymas mouebantur.

CAPVT XXX.

De maculis, quas contraxit ex contactu immundorum hominum.

Ropter fortissimam passionum suarum tolerantiam, & frequentem cum Angelis familiaritatem, atque in cælestibus conuersationem: hæc virgo ad tantam peruenerat puritatem, vt ab indignis & immundis hominibus per manus attacta adhuc viuens, nonnunquam visibiliter maculas contraheret; quarum nigredines per biduum vel triduum in manibus eius remanserunt, quæ prius in ea visæ non fuerunt.

2. Sic & post obitum eius, simile quid accidit. Nam cum facies eius post mortem ipsius, tanto splendore (vt dictum est) radiaret: accessit quædam matrona cum alijs visitationis gratia, & orarium suum, quod manibus tenebat, super faciem eius ex deuotione, sicut putabat, circumdedit: statimque facies virginalis ex illo contactu, successiuè notabiliter est obscurata. Quapropter cum corpus eius in ecclesia positum esset, & quidam ad aspectum astantium postularent illud manifestari, & scrinium sibi aperiri; cæteri qui huiusmodi obscuracionem nouerant, omnino hoc fieri prohibuerunt, timentes ne si amplius ex indignorum aspectu obscurata fuisset, alij inde scandalizarentur.